

SLOVENSKI NAROD.

Ishaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., [za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kakor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petirvine po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr. če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolijo frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravnitvo je v Rudolfa Kirbiša hiši, „Gledališka stolba“.

Upravištvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Vabilo na naročbo.

Slavno p. n. občinstvo uljudno vabimo na novo naročbo, stare gospode naročnike pa, katerim je potekla koncem meseca naročnina, prosimo, da jo o pravem času ponovno, da pošiljanje ne preneha in da dobé vse številke.

„SLOVENSKI NAROD“

velja za Ljubljanske naročnike brez pošiljanja na dom

Za vse leto	13 gld. — kr.
„ pol leta	6 „ 50 „
„ četrt leta	3 „ 30 „
„ jeden mesec	1 „ 10 „

Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. na mesec, 30 kr. za četrt leta.

S pošiljanjem po pošti velja:

Za vse leto	15 gld. — kr.
„ pol leta	8 „ — „
„ četrt leta	4 „ — „
„ jeden mesec	1 „ 40 „

Naročuje se lahko z vsakim dnevom, a h kratu se mora poslati tudi naročnina, drugače se ne oziramo na dotično naročilo.

Upravištvo „Slov. Naroda“.

Le resnično.

Kdor piše v časnik, rad pretirava, ker sodi s svojega subjektivnega stališča in ker v naglici nema časa, navadno tudi ni prilike, natančneje se informirati. In tako pride dostikrat v protislovje z resnico in zapeljuje tudi bralca k krivim razsodbam. Kdor bi na pr. po članku „Kali novemu upanju“ v 120. št. „Slov. Naroda“ sodil državne poslance, ki so od l. 1879. do 1885. zastopali Slovence, moral bi jih zmatrati za kratkovidne, nedelavne, brez energije, slaboumne, nadarjene za slabe zastopnike svojega naroda. Na take napade molčati, bil bi greh, ker bi narod res moral obupati, ako se tako moti o možeh svojega zaupanja. Zato hočem mirno in kratko odgovoriti, le resnici v prid, ne v obrambo te, tako neosnovano napadene delegacije, katera bi se gotovo l. 1885. ne bila z malimi izjemami zopet vrnila v državni zbor, da bi narod res bil istega mnenja, kakor rečeni članki.

LISTEK.

Mabel Vaughan.

(Roman. V angleškem spisala Marija S. Cummins, poslovenil J. P.—ski.)

Šestnajsto poglavje.

(Dalje.)

Kolikorkrat je Mabel Roza obiskala, umirilo se jej je srce in čutila se je kaj okrepcano. Časih je čutila nekaj one potrpežljivosti, ki iz udanosti izvira, časih tudi žarek upanja, ki iz vere prihaja. Napredovala je po tej poti, če ne okrepcana s svetim sklepom, vsaj prevzeta skromne želje, da bi Roza posnemala. Na lastno osobo je izpozabljala v močnem in živem hrepenenju, da bi vsaj nekoliko blagostanju in sreči drugih ljudi pripomogla.

V tem nesebičnem in plemenitem prizadevanju so jej ovire pogostoma jemale srčnost in nemarnost jo je večkrat strašila, predno je imela priliko, blago delo izvršiti. Časi se je oni blagodejni upliv izražoval v plemeniti gorečnosti, s katero je trudila se izvršiti dober namen.

Jedenkrat se je peljala skozi ulico, ne daleč

Dvojé se trdi v članku: 1. da je šestletno obdobje državnega zbora (1879—1885) končalo za nas s tem, da je stare usode kolo nas naprej trlo in smo vrhu tega bili še moralno pobiti in 2. da vzlic ugodnemu položaju slovenski poslanci neso v odločilnej uri stopili pred kabinet, da mu neso, ako se ne uda njihovim terjatvam, odrekli svoje glasove — „ko bi znali šteti do pet, ležal bi grof Taaffe s svojimi kolegi na tleh.“

Torej 1. ničesar neso dosegli Slovenci od 1879 do 1885. l. Vse je ostalo pri starem. Člankar bi se bil v tem času vender moral bolj brigati za domačo zgodovino, potem bi kaj tacega ne bi bil napisal. V kakšnem položaji smo bili Slovenci l. 1879, ko je nastopila nova večina državnega zbora? V tako desperatnem, da je človek moral imeti trdo vero v bodočnost slovensko, da tačas ni obupaval. Kranjsko, na katero se naslanjajo vsi drugi Slovenci, bilo je v vseh važnejih oblastvih in zastopih v nemških rokah. V deželnem zboru in odboru zapovedovali so Nemci, v Ljubljanskem mestu Nemci, v deželnem šolskem svetu Nemci, v obrtni in trgovinski zbornici Nemci, v mnogih mestih in trgih Nemci, deželni šolski nadzornik Nemeč, okr. šolski nadzorniki večinoma Nemci, deželni predsednik Nemeč, deželni glavar Nemeč, deželne sodnije predsednik Nemeč, na gimnazijah v Kranji in Rudolfovem nemška ravnateljja — tačas so res razbiti ležali na tleh Slovenstva stari stebri.

In leta 1885., ko je končala svoje delo tako trdo obsojena slovenska delegacija, torej v šestih letih, kakšna bilanca se nam kaže: Kranjski deželni zbor in odbor slovensk, Ljubljanski zastop slovensk, deželni šolski svet slovensk, deželni predsednik Slovenec, namesto Kalteneggerja glavar grof Thurn, obrtna in trgovinska zbornica slovenska, na čelu deželne sodnije Slovenec, na vseh treh gimnazijah na Kranjskem in tudi v Celji ravnateljji Slovenci, spodnje gimnazije na Kranjskem slovenske, učiteljšišče vsaj do pol slovensko, pri sodnijah v rabi slovenske tiskovine in sicer ne le na Kranjskem, tudi v drugih slovenskih pokrajinah. Kalteneggerji Vestenecki, Onderki odstranjeni iz dežele. Kranjska dobila je zopet lice, katero jej gre, to je slovensko in že s tem je bil temelj položen, da tudi ostali Slovenci pridobé jednake pra-

od gospe Hopove. Kar je njeno pozornost na se obračal izvenredno lep sad v oknu ondešnjega dišavarja. Pri zadnjem pohodu pri Rozi je bila opazila, da so jej bile pomaranče, s katerimi jo je vedno preskrbovala, skoro popolnem pošle. Zmislila si je, da je najlepša prilika novih jej kupiti. Dala je Donaldu znamenje. Kočijaž je ustavil konje pred prodajalnico, dasi njegovi precej zaničljivi pogledi niso dovolj zakrivali začudenja, da bi mlada gospa v toli neznatno dišavarnico šla. Mabel pa je bila dosta skromniša od napušnega kočijaža ter se celo ni na to zmislila, da bi sama si kratila čas, ter je brez obotavljanja noter šla ter si potrebnega nakupila.

Ko jej je mladi strežnik tehtal nekaj grozdja, obračala se je nje pozornost na dva dečka, ki sta pred mizo stala.

„Obljubim ti, Ivan,“ rekel je starejši izmej njiju, „če popelješ te kamenice (ostrije) k Tatamu na morskí strani, preskrbim ti za ta večer sedež pri Bowerji v jami. No, stari dečko, kaj praviš k temu? Tom Ratlin bode igral Hudiča mej kuharčeti, to bode veselje. Tom Ratlin je res dečko po mojem srci! No, reci, da.“

vice. Koliko pa je v t. j. dobi bilo po vsem Slovenskem nastavljenih narodnih sodnijskih uradnikov, koliko notarjev, to lahko vsak vidi, kdor primerja status od l. 1879. z onim od l. 1885.

(Konec prih.)

Iz državnega zbora.

Na Dunaji, 29. maja 1887.

(Konec.)

In sedaj dvigne se Vam Celjski Foregger, v istem hipu pa zapusté poslanci brez razločka stranke kar trumoma dvorano ter hité zavetja iskat si v couloirih in buffetu pred krvoločnim govornikom. Nihče Vam ne izprazni dvorane tako naglo, kakor štovani zastopnik pristnonemških Celjanov, in res, Bog je Foreggerja le v svoji jezi bil poslal mej govornike! O vnanjosti njegovi molčim, dasi ni vabljava, — glas njegov je votel, vedno hripav, vsebina njegovih govorov neizrečeno plitva, neložična, brezmiselna, dikcija okorna in slabovezana, — če Vam torej kot govornik nastopi ter z rokami začne mahati po zraku, modro glavo majati kakor znane marijonete v Dunajskem „Wurstelpraterji“, ni čuda potem, da je le malo takih junakov, kateri bi hoteli ogledati si tak „spektakel“, ter se upali jedno celo uro vstrajati v taki nevarnosti. Takega je Foreggerja ustvarila mati narava, v tej seji pa, v kateri je hotel jedenkrat do dobrega potolči sovražne Slovence z dr. Ferjančičem vred, prekosal je celo samega sebe!

To Vam je bil tudi govor, vreden možaka in stranke njegove, katera si je pač ž njegovim izborom lastnoročno podpisala „testimonium paupertatis!“ Deloma „razlogi“, katerih pri nas niti mej navadnimi „filistri“ v najpriprostejši krčmi več ne slišiš, — tako so že obrabljeni in razmršeni, — deloma očitvidne neresnice in podla očitjanja, to je bilo jedro Foreggerjevega govora!

Toda, čemu se toliko časa baviti s tako ničlo? Dobro ga je okresal minister Pražak, kateri mu je z največjo hladnodušnostjo naravnost povedal, da ne mara pečati se s tem govornikom, češ, preveč je bilo istinitih pomot v njegovi razpravi. Foreggerja na stran pustivši mudil se je tem dlje pri dr. Ferjančiči. V tem oziru in glede slovenskih teženj bil je Pražakov govor posebnega pomena.

„Jaz se ne dotaknem vaših starih kamenic,“ odgovoril je dečko; kratek, čokast dečko s pegastim obrazom in debelimi ustnami. Veliki naprej moleči zobje so njegovemu obličju dajale neko posebnost, ki pa je kljubu temu bilo odkritosrčno, pošteno in v obče tudi pridobljivo.

„Ti nečeš?“ odvrnil je prvi govornik. „Tem večji tepec si. Splača se gotovo boljše, nego če ti materi ledenec prodajaš; in zaničljivo se je oziral na pletenico, ki je bila polna ledenca in je na usnjastem jermenu tovarišu ob vratu visela.“

Zadnjega so besede nedvoumno neprijetno dirnule in poniževal ga je namek na njegovo opravilo, kateremu je bil res že odrastel; zato je črez in črez v lice zarudel ter nekaj osramočen, nekaj pa razkačen odvrnil: „Ledenec prodajati je še zmirom boljše opravilo nego delati drugim ljudem, ki mnogo obetajo, potem pa ne plačajo. Boljše bi bilo, ko bi ti poplačal stare dolgove, predno misliš nove narediti.“

„Tebi pač ničesa ne dolgujem,“ odgovoril je prvi govornik togotno.

„Tako?“ vskliknil je Ivan. „Rad bi vedel, kaj bi bil dobil, da sem bil oba soda s kamenicami iz

Kar smo pri tej priliki čuli raz ministersko klop, zasluži pač, da resno zabeležimo odvažne te besede. Najprej je vodja pravosodne uprave obečal, da bode o nedostatkostih, koje je grajal naš poslanec, natančno se dal informovati ter bode potrebno ukrenil, kjer koli se pokaže potreba. Nasproti dru. Aussererju, kateri je ministru očital razna imenovanja, postavil se je Pražak na jedino pravilno stališče. Nič se ni skušal zagovarjati, da je bil tu in tam prisiljen, prezirati terno-predloge Slovencem toli naklonjene Graške nadsodnije, temveč odločno je poudarjal dolžnost sedanje vlade, skrbeti za slovensko uradovanje tudi tam, kjer dosihmal tako uradovanje ni bilo mogoče. Opominjal pa je ob jednem slovensko prebivalstvo, da mora tudi ono sodelovati pri upeljavi slovenskega jezika v naše urade. Zlasti pravnikom je priporočati, naj se i oni do dobrega priučé slovenskega pismenega jezika, kazoč na neljube skušnje, koje je videti pri sodnih izpitih. Po tej slovesni izjavi ministri mora pač vsakemu biti jasno, da vodstvo justične uprave s svoje strani uprav želi, naj se širi slovensko uradovanje ter naj naš uradniški zarod svojo zmožnost za tako uradovanje tudi dokaže pri sodnijskem izpitu. Nadejamo se, da bode ta izjava, storjena v javni državnozborni seji, ohrabrila marsikaterega plašljivca, kateri se iz golega strahu pred tem in onim zagrizencem niti na dan ni upal s slovenščino v naših uradih. Isto tako prijavil je minister načelo, da se v zmislu njegove odredbe iz leta 1882. tudi slovenske uloge, izročene po odvetnikih, nikjer na Slovenskem ne smejo odbijati zgolj zaradi jezika.

Sploh se mora reči, da še nikoli nismo čuli rahlega Pražaka govoriti s toliko odločnostjo kakor baš v tej pomenljivi seji. Tudi iz njegovega govora se razvidi, da se važen prevrat pripravlja v postopanju Taaffe-jevega kabineta, kateri mora le v korist biti državnozborni večini in slovenskim terjatvam. Bog daj, da se ne varamo v svojih utemeljenih nadah!

A kaj Vam hočem še poročati o drugih razpravah, koje so bile govorjene proti koncu tega zasedanja, o časi tedaj, ko se je zbornice že bila polastila prava agonija?! Naj le omenjam, da je izmed slovenskih zastopnikov poleg vrlega Nabergoja, kateri je zahteval pri poljedelskem ministertvu nekoliko ustanov za tržaško okolicu, govoril še Hren pri penzijskem etatu in Vošnjak pri justici, polemizujoč proti Celjskemu Foreggerju. Vitezic nameraval je pri naslovu „subvencije za nekatere zemljišnodvezne zaklade“ grajati nagodbo, ki je l. 1875 bila sklenena mej Istro in državo. Stvar je sama na sebi po vsem opravičena, Istra je pozitivno oškodovana, govornik storil je torej le svojo dolžnost, če je na podlagi obilega gradiva zahteval, naj se predrugači kvarna ta pogodba, toda ker se dokazovanje njegovo ni dalo skrčiti v kratko razpravo, postala je zbornica sila neukretna ter čestokrat motila primorskega poslanca. Opomini predsednikovi, deloma nezasluženi, in splošni vriš in ropot so tako razburili vnetega Vitezica, da je že bil izročil svojo — odpoved! Vender se je posredovanju Smolkovemu in prigovarjanju nekaterih prijateljev posrečilo, da je umaknil svoj prvotni namen ter preklical svojo ostavko.

kleti starega moža valil tja doli do broda v Jersey? Kaj lepo opravilo, kaj ne, če ti s sodi skočiš v čoln in mene na cedilu pustiš? Tega ne izpozabim nikdar, to ti povem.“

Veliki dečak smijal se je neizmerno pri tem spominu na dogodek, ki mu je bil najizvrstniša šala. „Kaj pa sem mogel storiti?“ vskliknil je. „Ali sem smel pustiti čoln čakati? Poveljnika ladije pač nisem mogel podkupiti, hotel je nemudoma proč. Pa viš no, Ivan,“ nadaljeval je, pregovarjaje ga, „ti mi popelješ sode tja doli k Tatamu in jaz ti poplačam, — na poštenje.“

„Kaj, ti mi plačaš za obakrat, za danes in za oni dan?“

„Mislim. Bodem videl,“ rekel je veliki dečko umikaje se.

„Bob, ne, nič mislim; takrat narediva jasno kupčijo.“

„Dobro, dobro,“ rekel je Bob. „Ti vsekakor dobiš ustopnico za gledališče.“

„In petelinovo pero tudi?“

„Tega ti nisem obljubil,“ rekel je Bob.

„Seveda si mi je obljubil,“ odvrnil je Ivan živahno.

„Oh, Ivan! Ti si dober dečko,“ vskliknil je

In tako so se zopet zatvorile parlamentarne duri, poslanci so se vrnili v svojo domovino, počitka si iskat v domačem krogu. Kedo bi pač trdil, da ga neso potrebni bili po silnem naporu zadnjih tednov? Tedaj na veselo svidenje bodočo jesen!

Govor poslanca Kluna

v državnem zboru dne 10. maja 1887.

(Dalje.)

Ni li naravno in umljivo, da se učitelji ravno ne pulijo za slovenske šole, kakor je opomnjeno tudi v onem letnem poročilu na strani 41? Si li more učitelj želeti službo, kjer ima največje težave s tujim jezikom, katerega ne razumejo otroci; kjer se mora več truditi, kakor njegov tovariš na nemški šoli; in konečno mu za kazen še odtegnejo petletno doklado, ker nadzornik ni bil zadovoljen z uspehom? (Čujte! Čujte! na desnici.)

In vender je naravno, da tak pouk ne more imeti po vsem povoljnega uspeha. Versko-nravna vzgoja, ki je za vse naslednje življenje odločilna, je v takih šolah zelo težavna, pri slabjših otrocih celo nemogoča. Nemškega katekizma otroci ne razumejo, slovenskega ne znajo brati, saj ne v onih šolah prve vrste, ker v takih šolah se ne uče slovenski brati in pisati. (Čujte! Čujte! na desnici.) Katehet jih mora najprvo učiti slovenski ABC, da morajo njegovi otroci vzeti v roke slovenski katekizem.

Veroučitelji so večkrat prosili šolske oblasti, naj dajo slovenščini v šoli vender toliko prostora, da morejo otroci brati in rabiti slovenski katekizem, a vse zastoj. Poslali so 19. junija 1878 skupno prošnjo na deželni šolski svet, a ta jo je zavrnil s odlokom dne 3. januarja 1879. In ko se je umrl knezoškof Wiery 28. januarja 1879 pritožil proti odloku pri ministerstvu, zavrnilo so ga naravnost tudi tukaj. Označivne so besede, katere je knezoškof pisal v pritožbi na ministerstvo. Čudno svetlobo mečejo na šolske razmere v slovenskih delih Koroške. Glase se (bere): „Spoštovanjem podpisani ordinarijat mora proti temu ugovarjati, in sicer na korist šole, kakor tudi posebno na korist krščanskega pouka in npravne omike slovenske mladine, da namreč preveč tirjajo voditelji slovenskih občin glede nemškega jezika in da se jim prehitro izpolnujejo njihove tirjatve. Gotovo resnica je, da župani zmatrajo šolo le kot zavod jezika; kaj radi se odreko rejalni omiki svojih otrok, če le po večletnem obiskovanju šole nekoliko lomijo nemščino. (Čujte! na desnici.) Slovenske občine, to je njihovi voditelji ne poznajo prave naloge ljudske šole.“

Tako je pisal plemeniti cerkveni knez, ki je bil rojen Nемеc in kateremu ne morete očitati slovenske propagande. Kot vesten višji pastir, ki je ravno tako skrbel za slovenske kakor za nemške vernike, čutil je dolžnost, da povzdigne svoj pastirski glas in razkrije brez strahu pomankljivosti in napake.

Pa ne le npravno-verska vzgoja, temveč tudi sploh pričetna omika trpi vsled barbarske učne metode, ki je proti vsem pravilom pameti in pedagogike. (Prav dobro! na desnici.) Materinega jezika se otroci ne uče, nemščine se pa otroci ne morejo naučiti v šoli v toliki meri, da bi se v nji mogli

Bob, trkaje mu na ramo. „Tom Ratlin in petelinovo pero. Dobro, oboje dobodeš, če se precej na pot podaš. Nemudoma pojdem po kamenice. Tam za ogrom sem pustil samokolnico. Malo počakaj.“ Izrekši stekel je Bob skozi stranske duri, da bi svojo kupčijo razširil.

„Kaj pa misli? Kaj hoče temu dečku dati? vprašala je Mabel mladega človeka, ki jej je nakupljene stvari skup sprajljal.

Služnik jej je pogledal v resnobni obraz ter je dalje zavijal; pripognivši se, da bi konec pregizil, skusil je zakrivati smehljanje, ki se mu je na lici kazalo.

Opazivši njegovo obotavljanje, je Mabel znova vprašala. Mladič se je znova ozrl ter jo pogledal v nepremenjeno resnobni obraz, umiril se je ter odgovoril na drugo vprašanje.

„Kaj ne, gospa, kaj je mislil s petelinovim peresom?“

„Da.“

„Nekaj za pijačo,“ odgovoril je mladič. Ker ni mogel več zakrivati, kako ga veseli Mabelina radovednost, zasmijal se je glasno ter pobral zavitke, da bi jih na voz nesel.

„Zdelo se mi je, bala sem se,“ rekla je Ma-

učiti najpotrebnejših vednostij. Opazim, da ne napredujejo v splošnji omiki, marveč zaostajajo. To ni moja samovoljna trditev, temveč opazili so to drugi faktorji, ki so znani pri nas kot veljavne osebe. Štastika l. 1884 kaže na Koroškem, da je manj novincev kakor prejšnje leto, ki znajo nemški brati in pisati, število onih pa, ki znajo tudi drugi, tukaj se vé, slovenski jezik, skrčilo se je v jednem letu od 30 do 15 pri tisoči, tedaj za 50 odstotkov. (Čujte! na desnici.) Na Kranjskem je število obeh naraslo, akoravno so za slovensko prebivalstvo v ljudskih šolah povsod upeljali slovenski poučni jezik. Jeden prvih nemško liberalnih časnikov Dunajskih je pripomnil pred nekimi leti (Klic: Pred nekimi meseci!) torej pred nekimi meseci glede Slovencev na Koroškem: „Slovenci na Koroškem postajajo bebci.“ (Poslanec Ghon: No, to je silno! — Čujte na desnici. — Glasno ugovarjanje na levici.) Všeč mi je, ker gospodje ugovarjajo.

Jaz tudi ugovarjam in veseli me, da gospodje s Koroškega z menoj ugovarjajo. Če pojde tako naprej, mogel bo narodopisec (etnograf) čez nekaj let poročati o Koroškem: Prebivalstvo na Koroškem je popolnem nemško; ako bo hotel biti natančen in vesten, moral bo pristaviti: žalibog, je bedasto. (Glasni ugovori in smeh na levici. — Dobro, dobro! na desnici.)

Take razmere, ki sicer nadarjen in močan narod tirajo v slaboumnost, gotovo neso na korist državi in vladajočemu redu; tega bi jaz ne mogel trditi in mislim, da tudi ne gospod naučni minister. (Poslanec dr. Menger: To ni resnica! Klici na levici: Kateri časnik je bil?)

Sedanja vredba ljudske šole ni le proti zdravi pameti in pravilom pedagogike, marveč je tudi nepostavna. Odveč bi bilo, ko bi hotel to dokazovati. Le toliko, da nasprotuje vredba členu 19. državne temeljne postave dne 21. decembra 1867, §. 6. in §. 51. šolskega in naučnega reda dne 20. avgusta 1870. Če se bodo koroške občine, kakor smo nedavno brali, z dotičnimi pritožbami obrnile na državno sodišče (dobro, dobro! na desnici), da dobe za slovenske otroke slovenski poučni jezik, gotovo bo državno sodišče priznalo pravico koroškim Slovincem, kakor se je že sploh zgodilo v mnogih drugih slučajih. (Dobro, dobro! na desnici.) Pritrdili mi boste, gospoda moja, da je gotovo jako žalostno, ker si moramo svojo postavno pravico priboriti z odlokom sodišča, in da s tem gotovo ne pospešuje zaupanje do vlade. (Tako je! na desnici.)

Zato upam in pričakujem, da ne bo treba visoke naučne uprave poučiti z odlokom visokega državnega sodišča, katere dolžnosti ima kot najvišja šolska oblast, temveč bo storila prostovoljno svojo dolžnost in izpolnila skromne in v postavah zagotovljene tirjatve slovenskih občin na Koroškem ter odstranila prej ko mogoče šolske razmere, ki nasprotujejo zdravi pameti in vsem pedagogičnim načelom. (Prav dobro! na desnici.) (Dalje prih.)

Politični razgled. Notranje dežele.

V Ljubljani 1. junija.

Mladočeško društvo „Beseda Sladkovskega“ je bilo v nedeljo sklicalo velik shod, katerega se je

bel z resnim očitajočim obrazom. „To je sramota!“ Ko je kupčijski služnik odnesel zavitke, stala je ter naposled šla k Ivanu, ki jo je po strani gledal ter bi bil mislil, da sta o njem govorila.

„Ne vsprejmi ponudbe,“ rekla je z prijaznim glasom ter roko položivši mu na ramo, da bi svoje besede bolj poudarjala.

Ivan, Ivan Hopov, kajti on je bil, dasi tega še celo ni slutila. Ivan jo je pogledal sedaj v mile očitajoče oči, sedaj pa v bogato obleko, nje imenitno zunanost in nje plemenito postavo. Potem je pobešil oči ter je nekoliko uporen, nekoliko pa ponižan v zadregi z nogo bobnal ob prodajalnično mizo.

„Kaj ti dam, če ne vsprejmeš petelinovega peresa?“ vprašala je Mabel po kratkem prestatku.

Še jedenkrat se je Ivan ozrl ter s svojimi očmi srečal mile oči Mabeline. A naslednji trenotek pobešil je glavo pred njo, ki ga je tako usmiljeno gledala. Sledil je zopet hipen molk, kajti Ivan ni odgovoril na nje vprašanje.

Mabel je iz mošnjice vzela zlat ter ga položila na mizo. Ivan je zrl vanj z očitnim hrepene-njem; a takrat se ni drznil Mabele pogledati.

„Ali ga češ imeti?“ vprašala je.

(Dalje prih.)

udeležilo nad 2000 oseb. Več govornikov je odločno obsojalo politiko češkega kluba. Dr. Gregr se je izjavil, da Mladotchi ne mislijo boriti se proti češkemu klubu, ampak bodo le odločno zavračali nemške zahteve. — V soboto zvečer so dr. Riegru priredili dijakij mačjo godbo.

V večerajšnji seji **gospodske zbornice** je naznanil ministerski predsednik, da se zborovanje državnega zbora odloži do jeseni.

Ogerska gospodska zbornica se je pomnožila za tri člane. Dosedanji poslanci Sigmund Bohus, Josip Gall in Anton Zihy imenovani so dosmrtni člani gospodske zbornice.

Vnanje države.

Vest, da **bolgarsko** regentstvo namerava osnovati v prestolnicah evropskih velevladstij oficijozna zastopstva, je nekda izmišljena. Najbrž je pa regentstvo to res nameravalo, pa je opustilo to misel, ker velevladstvi neso hotele nič čuti o tem.

Glasilu **ruske** vlade „Journal de St. Pétersbourg“ je objavilo turško okrožnico in pristavilo, da zaradi tega Rusija ne bode popustila svoje dosedanje politike. S sedanjim bolgarskim regentstvom se nikakor ne bode pogajala. Iz te izjave se razvidi, da turška nota ne bode imela uspeha.

Krečansko narodno sebranje je izvolilo po nasvetu velicega vezirja in generalnega guvernerja, deputacija, katera pojde v Carigrad, da se bode po ganjala s turško vlado o zahtevah Krečanov.

Kasacijsko sodišče v Atenah je ovrglo obsojbo **grških** častnikov in odločilo, da mora to stvar razsoditi drugo sodišče.

Novo **francosko** ministerstvo se je včeraj sestavilo. Vsi ministri razen jednega so zmerni republikanci. Minister javnih del Hérédin je radikalec. Vsi radikalni listi ga napadajo, da je ustopil v sedanje ministerstvo ter ga nazivljajo izdajico. Hérédin je rojen Španjec z otoka Cube, pa se je naselil v Franciji. Novi pravosodni minister Mazeau je svetnik pri kasacijskem sodišči in senator. Pomorski minister Barbey bil je nekdanj pomorski častnik, potem pa veliki obrtnik. Od leta 1882 je senator. Vojni minister Ferron je po političnem prepričanju zmeren republikanec, sicer pa osebni prijatelj Clémenceau-a, zategadelj se nekateri listi čudijo, da je ustupil v ministerstvo. Rouvier je prevzel finance in predsedstvo, Fallières notranje, Flourens vnanje zadeve, Spuller pouk, Dautresme trgovino in Barbe poljedelstvo. — Radikalni listi sve tujeje Boulangérju, da naj ne prevzame nikake aktivne službe, da ga bodo mogli voliti v zbornico. Pripravljen mora biti, kadar pride njegov čas. Večina francoskih listov trdi, da se novo ministerstvo ne bode dolgo obdržalo.

V nekaterih krajih v **Belgiji** štrajk delavcev že pojenjuje. Mnogi delavci se zopet začeli začeli delo. Te praznike je bilo več delavskih shodov, na katerih so delavci zahtevali splošno volilno pravico. Sedaj vladajoča klerikalna stranka neče nič slišati o občne volilnej pravici. Liberalna stranka tudi ni za splošno volilno pravico, pač pa zato, da se razširi volilna pravica na vse polnoletne moške osebe, katere znajo čitati in pisati.

Koncem junija bode v Rimu velik tabor, na kateri bodo vsa **italijanska** mesta poslala svoje odposlance. Tabor je sklenil protestovati proti sedanji vladni afriški politiki.

Občni zbor c. kr. kmetijske družbe kranjske.

(Dalje.)

2. Glavni odbor ima nalogo ustanoviti podružnico za logaški okraj. Ta sklep zvršil se je z tekom l. 1886 in glavni odbor mora z veseljem konstatovati, da ni le nova podružnica v Logatci izmej najmočnejših, ampak tudi mej najdelavnijimi.

3. Glavni odbor naj na merodajnem mestu prosi, da dobijo revnejši vinogradniki ameriške trte zastonj.

Glede na ta sklep obrnil se je glavni odbor do c. kr. deželne vlade in kolikor mu je dosedaj znano, tudi z uspehom.

4. Pri napravi nasadov v družbeni drevesnici gledati je na to, da se bode kolikor le mogoče moštnic vzgojevalo.

Ta sklep naznanil je odbor upravnistvu družbene drevesnice, da se po njim ravna.

5. Glavni odbor naj pri vis. c. kr. deželni vladi prosi, da se odpiše ob vremenskih neugodah, kakor pri slani, toči itd. vselej in takoj vsaj en del davka.

Glavni odbor storil je to, a odposlal je tudi z drugimi kmetijskimi družbami vred posebno peticijo do zbornic državnega zbora.

6. Glavni odbor naj skuša učiniti, da se lovska postava predrugači in da je zajec šteti mej škodljivo žival.

Z ozirom na ta sklep dopisoval je glavni odbor z vis. deželnim odborom, obravnave zaradi spre-

membe lovske postave se pa še vrše. Glavni odbor nabira podrobna poročila iz vse dežele in namerava tudi nasvetovati spremembo imenovane postave glede divjih golobov.

Družbeni zavodi in podjetja:

Glavni odbor je upravljaval v l. 1886 dva zavoda, ki sta družbena, namreč:

1. Družbeno podkovsko šolo in živinozdravnišnico in

2. poskusni vrt, oziroma deželno sadno drevesnico.

Glede delovanja teh dveh družbenih zavodov opozarja glavni odbor č. gg. ude na poročili, ki sta dodani temu upravniskemu poročilu.

Za podjetje glavnega odbora v l. 1886 je šteti tudi izdavanje slovenskega gospodarskega lista „Kmetovalca.“ Družbeni list, katerega udje brezplačno dobivajo, izdaval je odbor v l. 1886 uže tretjo leto in sicer po načinu, kakor prejšnja leta, oziroma kakor je ukrenil občni zbor za l. 1883. Ker se je pa pokazalo pri takem izdavanju „Kmetovalca“ mnogo nedostatkov in ker je glavni odbor želel udom dajati večji in boljši list, zato je sklenil koncem l. 1886 ustaviti izdavanje „Kmetovalca“ po sedanjem načinu ter ga od l. 1887 naprej samega zase izdavat in sicer povečanega ter zboljšanega po obliki in po vsebini. V list sprejel je glavni odbor tudi inserate, iz katerih bode uredništvo plačevati. Uspeh, ki ga ima glavni odbor s tako preustrojenim listom v l. 1887 kaže, da je odbor pravo pogodil.

Za ude nemške narodnosti naroča odbor na račun družbe vsako leto nemški strokovni list „Oeconom.“

Poročilo to se odobri.

Društveni tajnik g. Pirc potem poroča o končnem društvenem računu za l. 1886. Dohodkov je bilo 7346 gld. 58 kr. in razen 608 gld. 20 kr. ki so ostali v blagajnici, bilo je vse drugo izdano za troške.

Inventar in ob jednom bilanca društvenega premoženja kaže koncem leta 1886 premoženja 34.488 gld. 16 kr. Če se premerja z aktivnim premoženjem prejšnjega leta 35.069 gld. 30 kr. kaže se, da se je zmanjšalo za 581 gld. 14 kr. Zmanjšanje je nastalo, ker so pali kurzi za 83 gld., ker se je odpisalo inventarne vrednosti 260 gld. 87 kr. in ker je glavni odbor plačal v l. 1886 tisek „Kmetovalca“ za l. 1885 in 1886. Izkaz aktivnega premoženja za l. 1886 je tedaj: 1.) Inventarijalna vrednost 33.802 gld. 54 kr.; 2.) aktivnih ostankov je 77 gld. 42 kr.; in 3.) gotovine 608 gld. 16 kr. skupaj torej 34.488 gld. 16 kr.

Proračun za l. 1888 kaže 4213 gld. dohodkov in stroškov. Računski sklep za l. 1886 o državnih podporah, katere je glavni odbor kmetijske družbe oskrboval, kaže da se je od 9232 gld. 62 kr., katere je ministerstvo podelilo za razne podpore, porabilo vse, razen 780 gld. 4 kr. (Dalje prib.)

Domače stvari.

— (Presvetli cesar) podaril je občini Črešnjevca za zgradbo šolskega poslopja 300 gld.

— (Z današnjim dnem) prevzel je upraviteljstvo „Narodne Tiskarne“ in upravnistvo „Slovenskega Naroda“ gospod Vekoslav Rudolf.

Upravni odbor „Narodne Tiskarne.

— (Društvenike „Glasbene Matice“) opozarjamo, da bode jutri popoldne t. j. v četrtek dne 2. junija izlet gojencev tega zavoda na Drenikov vrh.

— (Oj blaženo nemško Kočevje!) V „Konstitutionelle Vorstadtzeitung“ št. 148 čitamo, da je bilo pri občnem zboru nemškega „Schulvereina“ 1520 odposlancev, mej temi pa, kar se zmatra za posebno čast, nič manje nego 326 zastopnikov Kočevcev, ki so reprezentovali „das bedrängte Deutschthum im deutschen Gottschee“. Dunaj, ki je vender, kakor židovski listi radi kriče, nemško mesto „par excellence“ poslal je v občni zbor le 204 zastopnike, torej silno zaostal za neznanim Kočevjem. Ker nismo zapazili posebnega gibanja mej tukajšnjimi Kočevci, si stvari ne moremo drugače tolmačiti, kakor tako, da so vsi na Dunaji bivajoči Kočevci popustili svoje koše, pomeranče in fige ter in corpore počastili nemškega „Schulvereina“ zbor s svojo prisotnostjo. Čestitamo!

— (Birmancev) bilo je binkoštno praznike v Ljubljani 1827. V nedeljo dopoldne bilo jih je 930, popoldne 654, v ponedeljek 243.

— (V Zagrebu) umrl je binkoštni ponedeljek Guido pl. Klobučarič, ki je volil jugoslovanski akademiji 3000 gld., „Matici Hrvatski“ pa tudi 3000 gld., ter si s tem postavil lep spomenik.

— (Godba domačega peš-polka) svira o lepem vremenu jutri v četrtek 2. junija in v sredo 8. junija vsakokrat ob polu šestih popoldne v „Zvezdi“; običajni mirozov pa v soboto 4. in 11. junija vselej ob 8. uri na večer.

— (Državno policijo) dobi Gorica namesto sedanje mestne. S početka se nastavi 12 mož, katerim bo naloga vzdrževati javni red, skrbeti za varnost življenja in premoženja ter storiti marsikaj, kar do zdaj se ni storilo. Napadi nekaterih zapejlancev na c. kr. vojsko dali so baje povod tej naredbi. Mesto bo moralo donášati svoj delež, da se bo vzdrževala državna policija. Sedanje starešinstvo odmenilo je v ta namen 2500 gld.; vlada se ni še izrekla o tej svoti. Pred leti odvzela je država Goriškemu mestu pobiranje davkov, zdaj mu odvzame policijo, in tako bode magistratovanje in starašinstvo vanje vedno lažje. „Soča“.

— (Knez črnogorski) peljal se je v ponedeljek s kneginjo Mileno, prestolonaslednikom in hčerkama Milico in Anastazijo na Dunaj. V Št. Petru stal je vlak jedno uro in gostilničar na tamošnjem kolodvoru g. Kovač serviral je visokim gostom kavo. V Postojini je mnogobrojno občinstvo kneza in njegovo obitelj živahno pozdravljalo. Na Dunaji vsprejeli so kneza cesarjev generalni pobočnik F. M. L. grof Paar, namestnik baron Possinger, policijski predsednik baron Krauss, general F. Z. M. baron Bauer itd. Po pozdravu odpeljal se je knez s spremstvom v dvorskih kočijah v cesarsko palačo, kjer so mu odločeni takozvani „grossen Appartements“. To je prvokrat, da je knez črnogorski našega cesarja gost v dvorci in to izredno odlikovanje je najboljšje merilo, kolika važnost se na najvišjem mestu pripisuje dobrim razmeram sosedno kneževino.

— (Z Reke) se nam javlja: Uradno izvestje tukajšnjega ruskega generalnega konzula kaže, kako tu narašča uvažanje ruskega petroleja in nafte. Leta 1884 pripeljalo se je na Reko 13.000 sodov surove nafte, 1885. leta 96.876 kvintalov surove nafte in 6858 kvintalov petroleja, v prvi polovici 1886. leta pa že 150.000 kvintalov nafte.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Pariz 1. junija. Povodom vojaške svečanosti zbralo se je pred opero več tisoč ljudi, ki so klicali: „Vive Boulanger!“ Policija vzdržala red. Dvesto glav broječo tolpo, ki se je napotila v „Elysée“ zahtevati, da se Boulanger nazaj pozove, razgnala je policija. Ob 12^{1/2} uri vse mirno.

Hamburg 1. junija. Požar uničil zvečer 6 nabrežnih skladišč. Zgoreli sta dve angleški ladiji, veliko drugih poškodovanih. Škode je več milijonov.

Temesvar 31. maja. Bega še vedno narašča. Nižji deli mesta so že pod vodo, več ulic po predmestjih preplavljenih. Preteklo noč povodenj na štirih krajih prodrla nasip ob Begi in se razlila čez polja občin Maros-Zsépálfu, Kisfalud in Kis-Szent-Miklos.

Javna zahvala.

Podpisanemu načelniku podružnice sv. Cirila in Metoda za Beljak in okolico je prijetna dolžnost, da se najprisrčnejše in najtoplejše zahvali vsem, ki so pripomogli, da se je podružnični shod v Blačah dne 30. maja t. l. tako sijajno obnesel. Osobito pa se zahvaljuje vsem p. n. gospodom, ki so prišli iz bele Ljubljane — g. dr. Jos. Vošnjak in g. Ivan Hribar, kot zastopnika glavne družbe; gospodje pevcu Pribil, Pelan, Štamcar in Noll — iz Zatične gospod notar Plantan s soprogo kot zastopnik zatiške podružnice, — iz Celovca — gospodje Gr. Einspieler, Hutter, Legat s soprogo, kot zastopniki Celovške podružnice — iz Velikoveca — gospod Kočevar — in nas z izvrstnimi svojimi govori in krasnomilim petjem naukuševali za sveto našo stvar. Gospodje iz Ljubljane pa neso le žrtvovali časa in denarja za daljno in trudapolno pot, ampak podarili so nam tudi krasne Brezovnikove „Zvončke“ v 50 iztisih, ki se bodo razdelili mej odraslo mladino. Tudi za ta plemeniti dar najprisrčnejša zahvala.

Šent Lenart pri sedmih studencih, dne 31. maja 1887.

Matija Wutti l. r.

Poziv slovenskemu učiteljstvu.

Dasi tudi se pri prvem izdavanju „Popotnikovega koledarja za slovenske učitelje“ ne moremo ponašati z gmotnim uspehom, nam vendar priča laskavo priznanje od vseh strani, da smo s „Popotnikovim koledarjem“ pravo pogodili. To in pa želja, da odpravimo nedostanke, ki so brez naše krivde ostali v I. letniku, nas spodbuja, da že letos priredimo „Popotnikovega koledarja“ novo izdanje. Da se pa drugi letnik dobro obnese in delce postane povsem zanesljiv tolmač vzajemnosti mej slovenskim učiteljstvom, treba bode splošnega sodevanja.

Obračamo se torej že zdaj do častitih tovarišev in tovaršic svojih, kakor do vseh prijateljev našega podjetja z nujno prošnjo, da nam blage volje naznanijo v kratkem a) vse ali sebe ali svoje bližnje sodruga zadevajoče pomote, katere so v letošnjem izdani „Popotnikovega šematizma“ zasledili; zlasti vseh bodo nam popravki gledé pisave imen — primkov in krajevnih imen — če so utemeljeni; b) spremembe, ki so se vršile od prvega izdanja gledé osob, kakor tudi posameznih šol (nove šole ali če se je katera razširila).

Ker se je od nekd želja izrekla, naj bi se navedli v šematizmu tudi zastopniki učiteljstva v okrajnih šolskih svetih, prosimo, da se nam v svojem času tudi v tej zadevi upošlejo potrebni podatki. Na osobne želje glede dopolnitve šematizma (v tej ali oni zadevi) se bomo v okviru našega načrta po možnosti vselej ozirali, kajti zelo nam je ležeče na tem, da prejemnike našega koledarja v obče zadovoljimo, ker le v tem slučaju smemo upati, da bodo oni podjetje tudi gmotno podpirali.

Dopisi v zadevi „Popotnikovega koledarja“ naj se blagovoljno določijo.

Uredništvu „Popotnik-a“,
Maribor, Reiserstrasse, št. 8.

*) Razpečalo se je toliko koledarja, da bi baš pokrili lastne troške, a žal da še je mnogo dolžnikov, kateri so na nas pozabili. Te še jedenkrat prosimo, da se nas spomnijo in nam poleg ogromnega našega truda ne delajo še gmotne škode.

Avstrijska specialiteta. Mnogoletna izkustva so dokazala, da se je „Mollov Seidlitz-prašek“ pri vsakršnem slabem prebavljenju in zaprtju kot jedino uspešen lek izkazal. Cena škatlici z navodom 1 gld. Vsak dan razpošilja po poštne povzetki A. Moll, lekarnar in c. kr. dvorni založnik na Dunaji, Tuchlauben 9. V lekarnah po deželi zahtevaj se izrečno Moll-ov preparat z njegovo varstveno znamko in podpisom. 5 (19-4)

„LJUBLJANSKI ZVON“
stoji (192-48)
za vse leto gld. 4.60; za pol leta gld. 2.30; za četrt leta gld. 1.15.

Tujci:
31. maja.

Pri **slonu:** Baruch iz Kalifornije. — Stukart, Blass, Mautner z Dunaja. — Hermann iz Prage. — Sindaler iz Fibrama. — Grünwald, Eisenstädter iz Szolnoka. — Peternel iz Celovca. — Wurzbach vit iz Kostanjevice. — Valencič iz Trnova. — Junis iz Planine. — Pedrini iz Trviše.
Pri **štetih:** Freissen, Keiser, Goldmann, Rainer z Dunaja. — Pirchan iz Maribora. — Kauš iz Trsta.
Pri **avstrijskem cesarju:** Hrovat, Mallnar iz Žužemberka. — Rudolf iz Ljubljane.
Pri **virantu:** Schleimer Gaglitz iz Kočevja. — Lavrenčič iz Gorenjega Polja. — Tavčar iz Žužemberka. — Kršovan iz Velicoh Lašic. — Brunik iz Trnova. — Bregar, Vigele iz Roba.
Pri **bavarskem dvoru:** Nosich iz Trsta. — Wuchše iz Kočevja. — Lesjak iz Sevske vasi.

Tržne cene v Ljubljani
dné 1. junija t. l.

Pšenica, hktl.	7.47	Špeh povojen, kgr.	68
Rež,	5.80	Surovo maslo,	90
Ječmen,	4.25	Jajce, jedno	2
Oves,	2.76	Mleko, liter	8
Ajda,	4.45	Goveje meso, kgr.	64
Proso,	4.55	Telečje	52
Koruza,	5.20	Svinjsko	58
Krompir,	2.67	Koštrunovo	40
Leča,	13	Pišaneč	55
Grah,	13	Golob	20
Fizol,	12	Seno, 100 kilo	2.76
Maslo, kgr.	1	Slama,	2.67
Mast,	64	Drva, trda, 4 metr.	6.20
Špeh frišen,	60	„ mehka,	4.10

BRATA EBERL
prodajata najboljše in najcenejše
oljnate barve, lake in firneže
lastnega izdelka, na debelo in drobno, nadalje
prstene in kemične barve in čopiče ter vse v
njijino stroko spadajoče blago. (87-86)
LJUBLJANA. Za frančiškansko cerkvijo, v hiši **LJUBLJANA.** gospoda J. Vilhar-ja hiš. št. 4.

Izdatelj in odgovorni urednik: Ivan Železnikar.

Meteorološko poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
31. maja.	7. zjutraj	737.04 mm.	17.6° C	sl. svz.	jas.	0.00 mm.
	2. pop.	735.98 mm.	23.6° C	z. jz.	d. jas.	
	9. zvečer	736.70 mm.	16.6° C	sl. jz.	d. jas.	

Srednja temperatura 19.2°, za 2.3° nad normalom.

Dunajska borza

дне 1. junija t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

	včeraj	danes
Papirna renta	gld. 81.40	gld. 81.40
Srebrna renta	82.60	82.75
Zlata renta	112.45	112.65
5% marena renta	96.95	97
Akcije narodne banke	885	885
Kreditne akcije	282.50	283.10
London	127.05	127.05
Srebro	—	—
Napol.	10.09	10.08 1/2
C kr. cekini	5.97	5.96
Nemške marke	62.37 1/2	62.37 1/2
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	128 gld.
Državne srečke iz l. 1864	100	— kr
Ogerska zlata renta 4%	102	45
Ogerska papirna renta 5%	87	95
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.	105	50
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	116
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	126	—
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	—	—
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	100	50
Kreditne srečke	100 gld.	176
Rudolfove srečke	10	18
Akcije anglo-avstr. banke	120	103
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	230	50

Dober postransk zaslužek.

Agente za zavarovanje za življenje in proti ognju za mesta, trge in večje župnijske kraje vsprejme **dobro in jako priljubljena avstrijska družba.** Pri primerno uspešnem delovanju stalne plače. — Pismena vprašanja pod „L. N. 1867“ poslati temu listu. (70-35)

Št. 9256.

(408-1)

Košnja v najem!

V ponedeljek 6. dan junija t. l. dopoldne ob 9. uri se bode košnja mestnih senošetij ob zagrebški veliki cesti pod Rakovnikom, pri konjaču v Trnovem in pri kolezijskem mlinu za leto 1887 po očitnej dražbi kosoma oddala v najem.

Dražba se bo pričela ob 9. uri dopoldne na senošeti pod Rakovnikom, kamor se najemniki vabijo, in se bo po zgoraj omenjeni vrsti nadaljevala na drugih senošeti.

Mestni magistrat Ljubljanski,
v 31. dan maja 1887.

Zobozdravnika Paichel-a
ustni in zobni preparati.
(Ustnovodna esenca in zobni prašek.)

Izvrstna sredstva za čiščenje in ohranjenje zob, zabranijo, da se ne dela zobni kamen, osvežijo usta in odpravijo smrdečo sapo.

Posebno utrjujejo otle zobe, ustavljajo krvavenje dlesna, zabranjujejo trošenje zob in če se stalno rabijo, odpravijo vsake zobne bolečine. **Cena steklenici zobovodne esence 1 gl., škatelci zobnega praška 60 kr.** (238-16)

Dobiva se v ordinacijskem prostoru pri Hradeckega mostu v Köhlerjevi hiši I. nadstropje, pri **lekarji Svobodi in trgovci Karinger-ji.**

VIZITNICE
priporoča
„Narodna Tiskarna“
po nizkej ceni.

(388-3)

Pristni
dovski poljski mavec
(Lengenfelder Feldgyps)
pripoznan najboljši vrste dobiva se najceneje pri tvrdki
JAKOB NEKREP
v Ljubljani, Mestni trg št. 10.

V „Narodni Tiskarni“ v Ljubljani
prodajajo se
Jurčičevi zbrani spisi
po znižani cenl.

- 1. zvezek:** Deseti brat. Roman.
- 2. zvezek:** I. Jurij Kozjak, slovenski janinar. Povest iz 15. stoletja domače zgodovine. — II. Spomini na deda. Pravljičice in povesti iz slovenskega naroda. — III. Jesensko noč mej slovenskimi polharji. Črtice iz življenja našega naroda. — IV. Spomini starega Slovence ali črtice iz njegovega življenja.
- 3. zvezek:** I. Domen. Povest. — II. Jurij Kobila. Izvirna povest iz časov lutrovske reformacije. — III. Dva prijatelja. — IV. Vrhan Smukova ženitev. Humoristična povest iz narodnega življenja. — V. Golida. Povest po resnični dogodbi. — VI. Kozlóska sodba v Višnji Gori. Lepa povest iz stare zgodovine.
- 4. zvezek:** I. Tihotapec. Povest iz domačega življenja kranjskih Slovencev. — II. Grad Rojinje. Povest za slovensko ljudstvo. — III. Klosterski žolnir. Izvirna povest iz 18. stoletja. — IV. Dva brata. Resnična povest.
- 5. zvezek:** I. Hei mestnega sodnika. Izvirna zgodovinska povest iz 15. stoletja. — II. Nemški valpet. Povest. — III. Sin kmetskega cesarja. Povest iz 16. stoletja. — IV. Lipe. Povest. — V. Pipa tobaka. Povest. — VI. V vojni krajini. Povest.
- 6. zvezek:** I. Sosedov sin. — II. Moč in pravica. — III. Telčja pečenka. Obraz iz našega mestnega življenja. — IV. Bojim se te. Zgodovinska povest. — V. Penarejeni bankoveci. Povest iz domačega življenja. — VI. Kako je Kotarjev Peter pokoro delal, ker je krompir kradel. — VII. Črta iz življenja političnega agitatorja.

Zvezek po 60 kr.,
eleg. vezan po 1 gld.
Pri vnanjih naročilih velja poštnina
za posamični nevezani zvezek 5 kr.,
za vezani 10 kr.

Dijaki
dobivajo Jurčičeve
„Zbrane spise“ po
50 kr. izvod, ako
si naroči skupno
najmanj deset iz-
vodov.

Prodajajo se v (79-18)
„NARODNI TISKARNI“
v Ljubljani,
Kongresni trg, Gledališka stolba.

BUDIMSKA
Rákóczy
GRENCICA.

Kot gotovo uplivačočé čistilno sredstvo priporočajo najslavnejši zdravniki pri trebušnih boleznih, zastajanjih krvi, zlatej žili, boleznih na jetrih in ledicah ter škrofuloznih boleznih, mrzlici, protinu, spuščanju, zapiranju itd.

Prodaja se v vseh specerijskih in prodajalnicah mineralnih vodá, kakor tudi v lekarnah in droguerijah.

Lastniki: bratje Loser v Budapešti. (307-4)

„THE GRESHAM“
zavarovalno društvo za življenje v Londonu.

Filijala za Avstrijo: Dunaj, Giselastrasse št. 1, v hiši društva.
Filijala za Ogersko: Pešta, Franz-Josefsplatz št. 5 in 6, v hiši društva.

Društvena aktiva . . . . . frank. 94,408.165-62
Letni dobodki na premijah in obrestih dné 30. junija 1886 . . . . . 18,558.201-15
Izplačitve zavarovalnin in rent in zakupnin itd. za obstanka društva (1848) več kot 177,916.462-50
V slednjem dvanajstmeséčnej poslovalnej perijodi uležilo se je pri društvu za 61,584.975-
novih ponudb, vsled česar znaša skupni znesek za obstanka društva na uloženih ponudbah več kot 1,452,748.304-58

Prospekte in druga razjasnila daje
Glavna agentura v Ljubljani, na Tržaški cesti št. 3, II. nadstropje pri **Guido Zeschkotu.** (407-1)

Lastnina in tisk „Narodne Tiskarne“.